

IV ЗА БРОШЪ.

(Віокъ-боа, *φίζάριον*).

§. 224. Брошъ-тъ е корень отъ едиъ травъ коа-то никне въ благорастворены климатъ; фигура-та на тоа корень е горизонтална и има тлзстинъ до едиъ пръстъ малкъ, съ краскъ чръвенъ; листовѣ-ти на това растѣніе растятъ и са оуквать около стѣбло-то съ малыя транче-та, а цвѣтове-ти му съ жьлти. Извѣстнѣй-тъ въ тръговѣтъ-тъ корень отъ това растѣніе е циндинческѣй, покритъ съ коръ чръвенъ, и има особно уханіе, и вкукъ горчичъ и стипцакъ, и събирага на всякъ пать или шість годины.

Брошъ-тъ служи като краска чръвена. Извѣстна-та Мацедонска прѣзда, на коя-то другаждъ тръговско-то значеніе бѣше вѣсма голѣмо, красахъ (боадивахъ) съ тѣхъ краскъ; а начинъ-тъ съ кой-то са краси свѣла и влажа чрътъ тѣхъ чръвенъ краскъ е ново изобрѣтеніе (*εφεύρεσις*).

Като са събере корень-тъ чрътъ изстръгваніе растѣніе-то, трѣба да са свързи на свързки, и така са прѣдава на тръговѣтъ-тъ.

Кога-то го купува нѣкой трѣба да глѣда да му съ здрави корени-ти, да не имать никакъкъ знакъ отъ повреждъ и да не имать нито най-малкъ влажниѣ или мухладало, защото най-малко-то начало гнѣніе прави брошъ-тъ неспособенъ за краскъ. Трѣба да са варди въ сухо мѣсто, защото-то най-малка-та влажина го поврежда и почрънава краскъ-тъ му. Прѣдпочитага всакога новѣй брошъ отъ вѣтхѣй; а кога-то са строши таче има бѣлѣтъ прахъ е повреденъ вѣстниѣ кога-то е наеденъ отъ чръвь. Трѣба еще да има естетвено-то си уханіе, и да е естетвено а не въ пещъ изсушенъ, защото-то това художествено изсушаваніе промѣнува много качество-то му, а тоа неговъ недоста-